

SZERKESZTŐK - OLVASÓK

BÜCHL ANTAL tanár (Temesvár). — Érdeklődéssel olvastam Nagy Miklósnak a telkesítésről szóló cikkét a Korunk 1974. 8. számában. Felfigyeltem az öntözéses gazdálkodásról írottakra, és szükségét érzem annak, hogy helyesbítsem a rizstermelésre vonatkozó adatokat, melyek tévesen szerepelnek a szerzőtől használt forrásmunkában (V. Blidariu és szerzőtársai *Hidroameliorații în RPR* című, 1962-ben megjelent műve). A girodai rizstelep nem 1718—1723 között létesült. A temesvári tartományi kormányzat hívására 1748 októberében hat Milano környéki olasz férfi és nő érkezett Temesvárra Lorenzo Granzini vezetésével, hogy a Bánságban rizstermesztéssel próbálkozzanak. Ők létesítették a girodai telepet, melyről 1749-ben takarították be az első termést. A telep felszámolásának esztendeje nem 1738, hanem 1768, s nem mint a pestis, hanem mint a mocsárláz fészket szüntette be az említett évben Francesco Perlas tartományi elnök. — Az öntözéses gazdálkodással kapcsolatban talán nem érdektelen megemlíteni még, hogy 1874-ben Timáry Béla, akkoriban az ország egyetlen rizstelepének kezelője, a temesvári sajtóban sürgette az öntözéses gazdálkodás bevezetését, és ismertette elképzelését a Bánság és a Körös-vidék hatalmas rizstermő bázissá való alakításáról. — A hazai rizstermesztés története egy regény érdekességével vetekszik; sajnálatos módon eddig még egyetlen lapunk sem vállalkozott az ismertetésére.

